

13

FIZZY

Predpokladám, že každému z nás na jednom pleci sedí povestný anjel a na druhom čert. V tomto prípade sú však skutoční. A čert rád vrieska.

Viem, že flirtovať s Connorom je hlúposť. Viem, aké absurdne je živiť v sebe túžbu voči tomuto konkrétnemu mužovi, ale už je to tak dávno, čo ma niekto priťahoval, že sa cítim ako vyhľadovaný pes pred kostou.

Connor si oblizne pery, chytí si ich medzi zuby a ja si uvedomím, že reaguje na môj pohľad. Zažmurkám a pohľadom zaletím k vlnám, ktoré sa triešia na hladkom piesku.

Musím sa dať dokopy. Hoci ma teší, že som ako motýľ, ktorý sa vynára z kukly svojej sexuálnej stagnácie, nemala by som však zrejme pristáť na prvom kvete, ktorý zočím. Najmä, keď profesionálnym cieľom tohto kvetu je nájsť mi spriaznenú dušu.

„Takže,“ prehovorí po nezvyčajnej dlhej odmlke, „poďme na to zľahka.“ Natiahnem sa a predstieram, že si uvoľňujem krk.

„Povedz mi, čo u chlapov hľadáš.“

Zhlboka sa nadýchnem, pozorujem vlny v diaľke a rozmýšľam. „Išiel si niekedy do obchodu s potravinami hladný?“

Connor sa chápavo zasmieje. „Áno.“

„Surové taniere, mrkva, čipsy, omáčka, čokoládové cereálie a cukrové keksíky. Čokoľvek, na čo mám v tej chvíli chuť.“

„Aha, jasné.“

„Takto nejako by som opísala svoj prístup k mužom. Nemám presne vyhranený vkus, ale možno v tom bude môj problém.“

Prikývne, ale nevezme to ako príležitosť prehovoriť. Opäť sexi.

„Na začiatku som si dala spraviť test v DNADuo iba pre zábavu,“ hovorím. „Veď vieš, chcela som vyskúšať technológiu v rámci výskumu do knihy. Vyšli mi nejaké zhody, tak som sa strela so všetkými. Chcela som vedieť, či sa budem pri Základnom partnerovi cítiť inak ako pri Striebornom.“

„A čo si zistila?“ spýta sa.

„Cítila som sa inak, ale v ľubostných románoch je láska často o tom, ako prekonať predpoklady, ktoré máme v sebe zakorenené. Keby mi napríklad niekto povedal, že toto je môj Titánový partner, podvedome by som sa už toľko nesnažila, aby to fungovalo, ako by to bolo pri Základnom partnerovi, rozumieš? To je pri tejto technológii vždy otázne.“

Prikyvuje. „Dáva to zmysel.“

„Myslím, že vďaka tejto šou by som sa mohla znovu vrátiť k randeniu. Svoje zhody v aplikácii nebudem poznať, preto sa nad nimi nemusím priveľmi zamýšľať. Budem sa riadiť iba tým, ako to bude medzi nami iskrieť, a zvyšok nechám na obecenstvo. Veď doteraz som sama nemala bohvieako veľa šťastia, tak prečo nedať šancu úplne neznámym ľuďom?“

„Potom si sa už do aplikácie nevrátila? Nepoužívala si ju vôbec v posledných rokoch?“

„Vieš čo, ja som už vlastne dosť dlho nemala veľmi záujem s niekým chodiť. Moja túžba nájsť si partnera sa prepadla a úplne vyhorela

asi práve v tom čase, keď som sa stretávala s chalanmi z DNADuo. No asi by som mala dodať, že to vôbec nesúvisí s aplikáciou.“

Zdá sa, že Connor svoje nasledujúce slová dlhšie zvažuje. „A s čím to teda súvisí?“ opýta sa nakoniec s úsmevom. „Ak ti neprekáža, že sa na to pýtam.“

„Nuž, teda...“ Existuje iba veľmi málo vecí, o ktorých nerada hovorím, ale vysoko na zozname svieti slovo *vlhký* vyslovené nahlas. Ďalej sú to ľudia, ktorí používajú WTF alebo LOL v skutočnom rozhovore, a môj búrlivý, hoci krátky vzťah s mužom menom Rob. „Niekedy v tom čase, keď prišla na trh aplikácia DNADuo, som išla s kamarátkou na párty a spoznala som tam jedného chalana. Chvíľu sme spolu chodili a myslela som si, že sa to dobre vyvíja, až kým som nezistila, že má manželku.“

Tvár mu sklesne. „Och.“

„Bolo to hrozné. Úplne ma to položilo a pochovalo všetko, čo od takej situácie čakáš. No pred čosi viac ako rokom, ma jeho manželka konfrontovala.“

Connor zvráští tvár. „A čo sa stalo?“

„Nespravila to zámerne – vlastne pôvodne ma ani nechcela vyhľadať. Bola som na schôdzke, zhodou okolností na tom istom mieste, ako ona. Spoznala ma zrejme z nejakej fotky, čo mal Rob v telefóne, podišla k môjmu stolu a oznámila mi, že sa s ním rozviedla. A vraj si ho môžem nechať, ak mám záujem.“

„Doriti,“ zamumle.

„V inej situácii by som veľmi jasne povedala, že oňho absolútne nemám záujem – a že som ani len netušila, že bol ženatý, keď sme spolu začali chodiť. Ibaže vtedy som načisto stuhla. Jedna vec je vedieť, že si spravil chybu, a žiť s ňou v abstraktných predstavách. A druhá, keď vidíš, ako to celé dopadlo, na vlastné oči.“

„Muselo to byť dosť hrozné. Mrzí ma, že sa ti to stalo, Fizzy.“

„Často som rozmýšľala, ako to medzi nimi dopadlo. Odpustila

mu? Rozišli sa? Tak som napokon aspoň dostala odpoveď. No v každom prípade...“ Vezmem si pohár, a keď ho zodvihnem na prípitok, ľad zahrkoce o polystyrén. „Moja terapeutka si prerobila kuchyňu za tie peniaze, ktoré jej platím, aby som sa s tým vyrovnala. Tak možno to aspoň za niečo stálo.“

Connor sa nad tým usmeje. „Chápem, prečo ťa to vtedy na nejaký čas odradilo od randenia. A čo teraz? Si pripravená na vzťah?“

Po jeho slovách sa medzi nami rozhostí ticho. Po tej otázke sa cítim, akoby som vrazila do steny. Viem, že cieľom celej tejto šou je nájsť mi partnera, ale ešte som sa s tým nestotožnila. Ak budeme mať s Connorom úspech, nebude to iba zábava pre cieľové publikum. Mohlo by to dopadnúť tak, že si nájdem milenca, priateľa, spriaznenú dušu. Po chrbte sa mi začnú zakrádať zimomriavky a Connor vidí, ako ma strasie.

„Asi áno,“ pripustím a nútím sa, aby to bola pravda.

Connor pokrčí obal z posledného taca a hodí ho do papierovej tašky. „Keď si sa stretávala s tými Základnými a Striebornými partnermi, povedz, čo si vtedy hľadala? Čo zaberá? A čo nie? V podstate potrebujem vedieť, koho mám hľadať, keď sa zajtra začne konkurz.“

„No, chcem vedieť, koho volili a ako vnímajú niektoré politické a sociálne témy. Viem, že by som to mala vedieť prehliadnúť, ale už som zistila, že takto nedokážem fungovať. Niektoré názory sú pre mňa skrátka červenou čiarou a otvorené politické otázky nie sú súčasťou DNADuo formulára.“

Prikývne a vyberie mobil, aby si to zapísal do poznámkovej aplikácie. „Súhlasím.“

„A zrejme chcem iba to, čo väčšina žien – niekoho, kto ma rozosmeje a sám sa neberie príliš vážne. Niekoho, kto má ambície, ale je dobrý, vie ma podporiť a aj veci, ktoré mám rada. No predovšetkým chcem, aby sme so seba boli úplní zbláznení.“

Hľadím na vodu a myslím na to, ako sa Jess rozžiarí, zakaždým keď River vojde do miestnosti. Presne takisto sa zaleskne v očiach

môjmu ockovi, keď zbadá mamu. A presne taký blázon je môj švager do Alice. Viem, ako vyzerá láska – a písala som o tom veľakrát –, ale sama som ju nikdy nezažila.

Zaletí ku mne pohľadom ponad stôl. V očiach sa mu nezračí žiadne odsúdenie ani lútosť, iba pochopenie a súcit. „Podľa mňa sú to celkom rozumné požiadavky.“

„Netuším, aké to bude, ale dúfam, že nakoniec naozaj budem presne tou, ktorú si do svojej šou hľadal. Už som začínala rozmyšľať, či by som sa nemala zmieriť s tým, že zostanem sama. Akurát som na to myslela v ten prvý deň, keď som prišla za tebou do kancelárie, chápeš?“

„Hej,“ odvetí s nežným pochopením.

„A zdá sa, že obaja sme s týmto projektom súhlasili z dôvodov, ktoré neboli tak celkom o nás.“

Pozrie sa mi do očí a vidím v nich nevyslovený súhlas.

„Bála som sa, že North Star nemá ani šajnu, do čo sa púšťa,“ vysvetľujem. „A myslela som si, že si kretén.“

Tentoraz jeho, „Hej,“ sprevádza smiech.

Zaškerím sa naňho. „Vidiš? Zakorenené predpoklady. Inak, už si to nemyslím, ak to chceš vedieť.“

Connor sa na mňa chápavo zaškerí. „Áno, chcem, ďakujem.“

Tu druhú časť nevyslovím nahlas, ale nielenže si o ňom nemyslím, že je kretén, ale v skutočnosti ma veľmi priťahuje a rozmyšľam, či to budem schopná v záujme našej šou ignorovať.

Ako sa poznám, nie je to veľmi pravdepodobné.

Všetko si po sebe pozbierame a ja odbehnem na verejný záchod, zatiaľ čo on ma čaká neďaleko. Keď sa vrátim, akurát ukončuje telefonát. „Všetko v poriadku?“ pýtam sa.

„Jasné, iba som chcel zaželať dobrú noc dcére.“ Naznačí mi, aby som šla k autu prvá. Vonku vládne jedna z najkrajších nocí, aké som už dávno nezažila. Slaný oceánsky vzduch je teplý a vlhký, a akoby zahaľoval moje telo do jemného plášťa.

„Aké dokonalé počasie,“ utrúsim a využívam posledný okamih, aby som ho nasala. Konečne sa začínam cítiť sama sebou. No na druhej strane je otrasné, že sa mu chcem vrhnúť okolo krku a ďakovať mu za to. Povedať mu, že ani netuší, ako mi pomohlo už len to, že je taký priťažlivý a pohodový, navyše dobrý poslucháč. Podarí sa mi však potlačiť to nutkanie a iba poviem: „Chcem vyplniť týmto šťastím kôrku koláča a podávať ho so zmrzlinou.“ Zavriem oči a predstieram, že hryziem do neba. „Mňam, mňam, mňam.“

Keď sa otočím k nemu, hľadí na mňa s nečitateľným výrazom.

Praská medzi nami nejasná elektrina a neviem, kam sa mám pozrieť. Pohľad mi neustále zabieha k nemu, k jeho krku, perám, pleciam či k jeho masívnym rukám. Na takúto sivú zónu nie som zvyknutá. Priťahuje ma a myslím, že aj ja ho priťahujem, ale nie som si tým istá. A keby aj áno, asi by sme s tým aj tak nemohli nič robiť. Uvedomím si, že môj doterajší milostný život bol veľmi čiernobiely. Buď áno, alebo nie. Skoč s ním do postele alebo nie. Nijaké jemnosti, žiadne odtiene.

Pri aute sa popri mne načiahne, a až keď nakloním tvár, uvedomím si, že ma nechcel pobozkať. Otvára mi dvere. No potom sa ani hneď neodťahne. Hľadí na mňa a tvári sa popletene.

„Asi by sme mali ísť domov,“ nadhodí.

„Asi áno.“

Aj keď ideme až zo San Ysidra, cesta trvá príliš krátko. Auto napokon spomalí a zastane pri mojom obrubníku. Connor sa na mňa pozrie ponad stredovú konzolu a vtedy sa medzi nami rozhostí atmosféra, akoby sme sa bozkávali. Hľadí mi do očí a potom mi jeho nežný pohľad skĺzne na tvár. No vzápätí sa prudko nadýchne, otočí sa a vyhrnie sa z auta.

Dobre.

Idem za ním a kráčame pomaly, ako na smrť, k mojím vchodovým dverám. „Si v pohode?“ pýtam sa.

„Jasné, úplne.“

„To bola ale noc, čo?“

Zasmeje sa, ale nevraví nič.

Už sme na mojej verande. „Budeme predstierať, že to celé nevyzeralo ako rande?“

Otočí sa tvárou ku mne. „Mala si dobrý tréning,“ hovorí chabo.

Načiahnem sa, poskytnem mu priestor, aby sa môjmu dotyku uhol, ale nespraví to. Dovolí mi, aby som mu odhrnula vlasy z čela.

„Mal by si sa takto česať častejšie.“

„Veď som strapatý.“

„Nie, vyzerá to dobre.“

„Stále mi to padá do očí,“ odsekne ešte rýchlejšie.

„Je to sexi.“

Zavrie oči. „Fizzy.“

„Poď so mnou dnu.“

Pomaly otvorí oči a zrak mu sklúzne k mojim ústam. „A načo?“

„Veď vieš načo.“

Zasmeje sa, ale nie pobavene či výsmešne. Je to rezignovaný smiech. Je to súhlas. Na sekundu ma to nadchne.

„Dobre vieš, že to nemôžeme,“ pripomína mi napokon.

„Technicky áno. Zmluva mi zakazuje stretávať sa s mužmi alebo mať milostný vzťah s niekým iba počas natáčania. Kontrolovala som to.“

„Fizzy, v žiadnom prípade to nemôžeme.“

Zastrčí si ruky do vreciek. Skrýva ich, ale ja si ich pamätám, akoby som ich mala vypálené do sietnice. Neviem z hlavy dostať myšlienku, ako by ma zovrel, viedol chrbtom dozadu, panovačne a sústredene, oprel by ma o stenu alebo hodil do postele. Objímal by ma svojimi silnými pažami a tie dlhé prsty by skúmali moje telo. Chcem ho cítiť na sebe tak, aby vytesnil všetko svetlo. Nechcem cítiť nič okrem tepla a vône jeho pokožky, počuť ten drsný vzdych, ktorý sa z neho vyderie, keď sa urobí.

„Prečo nie?“ pýtam sa a hľadím pritom na jeho ohryzok, ktorý mu nadskočí, keď prehltnie.

„Dobre vieš prečo. Naším cieľom je nájsť ti spriaznenú dušu. Už som...“ stíchnie. „Proste nie.“

„Šou ešte ani nezačala. Považuj to za domácu úlohu,“ zdvihnem ruku a položím mu ju na bok. *Bože, aký je pevný.* „Veď vieš, naša výprava za radosťou. Sľubujem, že tu ju určite nájdeš.“

„To ma vôbec netrápi.“

„Bolo to už tak dávno,“ pripustím. „A tak sa mi uľavilo, že to chcem. Ja...“

„Fizzy.“

„Neboj sa, ja sa do toho nezamotám. Mám v tom prax.“

„Presne o to ide,“ odvrkne napokon a zohne sa, aby mi vtlačil jemný, ale rozhodný bozk na sánku. „Lenže ja nie.“

14

CONNOR

Čo spraví chlap, keď ho jedna z najkrajších žien San Diega pozve k sebe domov a on ju odmietne?

1. Má sto chutí otrieskať si hlavu o stenu, lebo je totálny idiot, keď sa rozhodol, že nezáväzný sex nie je preňho.
2. Pri tej predstave sa doma sám spraví toľkokrát, že na druhý deň ráno sa zobudí trochu odretý.
3. Pôjde do práce – kde má za úlohu nájsť spriaznenú dušu žene, ktorú sám chce a ktorá zjavne chce jeho –, lebo od toho závisí jeho živobytie a možnosť stretávať sa s dieťaťom.
4. Spraví si poznámku, že neskôr sa musí ísť strašne opiť.

Plán ísť sa neskôr opiť sa mi pozdáva čoraz viac, keď vojdem do známych firemných priestorov, ktoré teraz vyzerajú ako výkladná skriňa svalovcov.

Len sa to tu tak hemží mužmi – na chodbe, v hlúčikoch v zasa-
dačkách a iba tak nenútene – hoci atraktívne – sa opierajú o prie-
hradky kóji. Predo mnou stoja všetky možné fenotypy chlapov – ob-
chodníci v oblekoch, surfisti v šortkách, potetovaní v dotrhaných
džínkach, roztomilí chlapci v mikinách – a každý z nich môže byť
Fizzina spriaznená duša. Paráda.

Keď zájdem za roh pri mojej kancelárii, zazvoní mi telefón. Na
upokojenie sa zhlboka nadýchnem, neviem, či dokážem dnes ráno
ešte niečo hasiť, ale keď zbadám fotku Nat a Stevie na obrazovke,
uvoľním sa.

„Ahoj...“

„Mám prosbu,“ vyhrkne Nat ihneď.

„Tak vprav.“

„Insu má možnosť cez víkend prednášať vo Vegas a pozval ma, aby
som šla s ním. Musela by som odísť už vo štvrtok, tak mi napadlo...“

„No jasné, veď vieš, že si ju vždy rád vezmem skôr.“

„Ďakujem,“ hlesne a vzdychne si od úľavy. „Stevie vravela, že vče-
ra večer si mal rande, tak som nechcela dopredu nič plánovať.“

„Veď som jej vravel, že to nie je rande.“ Vlastne som to zopako-
val viackrát. Asi by ma malo znepokojovať, že moja desaťročná dcé-
ra sa takto zapája do môjho milostného života, ale momentálne tu
mám záplavu vhodných kandidátov od dvadsaťšesť do štyridsaťosem
a nemám na to skrátka čas. „Išlo o pracovnú schôdzku,“ vysvetľujem
a dodám, „s Fizzy.“

Druhá strana linky stíchne. Prakticky počujem, ako sa Nat škerí.
A už ľutujem, že som jej to vôbec vysvetľoval.

„Aha,“ hlesne, „takže už je to Fizzy, hej?“

Môj prvý inštinkt ma núti presvedčať Nat, že o nič nešlo, ale nik-
dy som pred ňou nevedel nič skrývať. Dospeli sme spolu a Stevie nás
už bude navždy spájať. Videla ma v mojich najlepších chvíľach, aj
v tých najhorších, pozná ma lepšie než ktokoľvek iný, a napriek tomu

ma má rada. Vklíznem do prvej prázdnej kancelárie a zavriem za sebou dvere.

„Nie je to tak, ako to vyznieva,“ bránim sa. Tak prečo mi srdce tlčie, akoby som vybehol pešo na ôsme poschodie, aj keď som sa vyviezol výťahom? „Dobre, možno trochu áno, ale nemalo by to tak byť. Po jej autogramiáde sme spolu strávili večer a pri večeri sme sa rozprávali o šou. Potom ma, hm... pozvala k sebe domov.“

„A teraz mi hovoríš, že ty a Felicity Chenová...“

„Odmietol som, Nat.“ Ešte aj teraz to znie rovnako hlúpo ako vtedy. „Povedal som jej, že nemôžem. Veď som producent jej televíznej zoznamky.“

„Jasné,“ hlesne a pokúša sa to stráviť. „Dobre, jasné, chápem, ale...“

„V tomto prípade neexistuje žiadne *ale*. Keby som aj chcel, nemôžem.“

„A chceš?“

„Tá ľahká odpoveď znie áno. Odpoveď, ktorá sa zakladá na realite a na tom, ako sa môj život teraz vyvíja, je... no, trochu komplikovanejšia.“

„A ako to vzala?“

Nebudem si lichotiť, že Fizzin návrh bol niečo viac, než len okamih vzájomnej príťažlivosti a potreba uhasiť smäd. No je pekné vedieť, že som si to iba nenahováral. „Podľa mňa nebola veľmi sklamaná.“ Fizzy môže mať koho len chce. Nebudem si robiť ilúzie ani sa mučiť predstavami, že šlo o niečo viac. „No v každom prípade,“ pokračujem a hľadám spôsob, ako zmeniť tému, „určite môžem prísť po Stevie a nechať si ju, ako dlho potrebuješ. Viac času s vlastným dieťaťom mi rozhodne nemôže ublížiť. Som si istý, že keď začneme natáčať, budem mať k tebe aj ja niekoľko prosieb. Keď už sme pri šou,“ pokračujem a pozriem sa na hodinky, „musím bežať.“

„Ďakujem, Conn. Táto prednáška pre Insua veľa znamená. A bude to vo Vegas! Zídu sa tam nákupcovia z celej krajiny.“

„Povedz mu, že mu blahoželám, vážne.“ Insu si s kamarátom pred pár rokmi otvoril softvérovú firmu a pracuje na hre s virtuálnou realitou. Z tejto príležitosti musí skákať od šťastia. „Neviem, či už má vek na to, aby mohol hrať hazardné hry, ale inak sa tam, decka, dobre bavte.“

„Nevravel si, že už musíš bežať?“

Ukončíme hovor a ja pokračujem v ceste do svojej kancelárie. Zastavím sa pred dverami.

Moja ťažko pracujúca sekretárka rovno z Kansasu prinútila dvoch mladých mužov s dobrou kondičkou, aby jej presunuli stôl z jednej strany miestnosti na druhú.

„Dobré ráno, Brenna,“ ozvem sa.

Zvrtne sa a líca sa jej červenajú. „To teda, že je dobré!“

Trent vybehne spoza rohu s kufríkom a kľúčmi od auta v ruke. Vyzerá asi tak unavene, ako sa ja cítim.

Zmätené si obzerá chaos na chodbe okolo nás. „Čo sa to tu, dočerta, zase deje?“

„Konkurz,“ odvetím. „Zužijeme konečný výber súťažiacich do mojej zoznamky *Láska na skúšku*.“

Nadalej sa obzerá okolo seba a viem si predstaviť, že jeho popletený výraz na tvári verne vystihuje, ako som sa tváril ja pred desiatimi minútami.

„Čo tu vlastne robíš?“ pýtam sa. „Nemal si byť práve na šesť týždňov zavretý v autobuse?“

Ustato si prebehne rukou po tvári. „Mám stretnutie s nejakými právnikmi a hneď potom večer letím naspäť. Za posledné štyri dni som ledva oko zažmuril, títo súťažiaci nikdy nedržia huby a máme toľko pravidiel! Vedel si, že existuje doložka k poisťnej zmluve o rôznych veľkostiach ochrany pre tento druh relácie?“

Brenna zmätene nakloní hlavu. „O rôznych veľkostiach ochrany... jaj, aha.“

„Presne,“ prikývne. „Nikdy neodpustím Blainovi, že do môjho slovníka vložil frázu *natrhnutie semenníkov*.“ Pri pohľade na naše zhrozené výrazy rýchlo dodá: „Je to rovnako zlé, ako to znie. Pouč sa z mojej chyby a neľadaj si to na Googli.“

Brenna nenápadne nasmeruje Trenta ku kuchyni. „Čo keby si si so mnou dal kávu ešte pred stretnutím?“ Keď kráčajú po chodbe, Trent naďalej mumle o rôznych zraneniach penisu.

„Buď rád, že máš iba zoznamku, Connor,“ hundre ponad plece.

Neskôr v to dopoludnie sedím s Brennou, vedúcou konkurzov Kathy a našou režisérkou Rory v najväčšej zasadačke spoločnosti North Star. Podarilo sa nám nahovoriť na moderovanie hviezd YouTube Lanelle Turnerovú – bude to iba malá úloha, objaví sa vždy len na začiatku a na konci každej epizódy –, ale väčšinu pracovného dňa máme ešte pred sebou s denným harmonogramom približne sedemdesiatky svalovcov.

Fizzy síce tvrdí, že nemá žiadny konkrétny typ, ale keď som dnes prechádzal po chodbách North Star Media, napadlo mi, že títo chlapi musia byť typy pre *každú*.

Náš prvý možný hrdina je Isaac Moor, vysoký a v dobrej kondícii, černochoch s krátkym zostrihom a úsmevom takým strhujúcim, že keď Brenne podá ruku, tá sa začervená až po koreničky vlasov. Isaac má dve sestry, zbiera staré stolové hry a pracuje na tvorbe a nastaveniach technológie umelej inteligencie.

Poznačím si to a odškrtnem políčko Sexi kockáč.

„Čo presne to znamená?“ pýta sa Kathy a prezerá si ho ponad hnedé okuliare. Má asi päťdesiatpäť rokov, kučeravé ryšavé vlasy a na ľavej ruke diamantový prsteň s takým veľkým drahokamom, že z neho môže mať ľavú ruku podstatne silnejšiu ako pravú. Kathy sme sem priviedli ako poradkyňu, zvyčajne sa nezúčastňuje na obsadzovaní

mojich programov, no možno v tom, že hlavnú úlohu v nich bežne hrajú morské cicavce. Takže sme spolu zatiaľ nepracovali. „Tvorba a nastavenie umelej inteligencie?“

„Pracujem so systémami umelej inteligencie, ktorá buduje a implementuje algoritmy. Konkrétne programujem etické princípy a zodpovednosť do tých systémov.“

„Takže... sa zoberáte trollmi na sociálnych sieťach?“ pýta sa Kathy.

„Presne tak,“ odvetí a jeho úsmev sa premení na tichý smiech. „Hej.“

Brenna sa znovu zachichoce a ja jej pozriem do očí. *Kroť sa.* Ešte aj Rory, ktorá sa málokedy usmeje, zdvihne hlavu od svojich poznámok. S Rory sa ešte nepoznám, ale povest' ju predchádza. Za posledných pár rokov pracovala na niektorých najobľúbenejších improvizovaných šou a zdá sa, že je milá, aj keď prudká. Hovorí sa o nej, že na scéne sa pri nej veci zvyknú trochu zdramatizovať, no len čo niekto nadhodil jej meno, Blaine sa nedal odbiť, až kým sme nemali jej podpis na vybodkovanom riadku. A tiež nebola lacná, ale vďaka štedrému rozhadzovaniu peňazí to nebol problém.

Spolu si prejdeme Isaacov dotazník, spýtame sa ho na rodinu a dôvody, prečo sa prihlásil do šou, na jeho politické názory – ako to chcela Fizzy. Všetko to počúvam, čosi si poznačím, položím mu niekoľko otázok, zatiaľ čo kamera zachytáva všetko v pozadí.

„Isaac, čo podľa vás hľadajú muži na partnerke?“ pýtam sa.

Zamyslene nakloní hlavu, spojí si ruky na stole do striešky. „Myslím, že väčšina mužov hľadá ženu, ktorá je rozumná, milujúca a dobrá. Ochotná pustiť sa do dobrodružstva. Ja hľadám spoločnosť. Nieкого, s kým sa môžem podeliť o to dobré aj o to zlé, osobu, s ktorou sa budem smiať a tráviť čas len tak, nieкого, kto ma bude rešpektovať a podporovať a s ktorou budeme mať spoločné všetko to, čo nás robí nami.“

Je dokonalý. Očarujúci, zaujímavý, hĺbavý a vie byť oporou. Dokonca si môže dovoliť obliecť pletenú vestu. Fizzy ho bude zbožňovať. Je to síce iracionálne, ale už teraz ho neznášam. Má vstupenku.

Muž číslo dva sa objaví v čiernych úzkych džínkach, tričku so znervózňujúcou hudobnou skupinou a s obnosenými čiernymi teniskami Converse na nohách. Nebodaj mala Fizzy na mysli toto, keď hovorila o upírovi? Celkom sa mi to nezdá. A len čo vypadne, píšem si *nie* vedľa jeho mena.

Nasledujúce hodiny sa podobajú jedna druhej – množstvo karietúr a niekoľko takých, čo postúpili ďalej. Niektorých vieme rýchlo odmietnuť: potenciálny potetovaný darebák, ktorý zjavne prišiel iba preto, aby sa objavil na obrazovke, ďalej pán Darcy, ktorý stopercentne chodíva na mítingy bielych nacionalistov. Príšerne stereotypný miliónársky riaditeľ, ktorý vyzerá, akoby si úmyselne dal biely prášok pod nos, aby zapadol do kategórie.

Veľmi ma zaujímajú mená, ktoré nám dala Fizzy pre kategóriu *Ten, s ktorým to nevyšlo*. Povedal by som, že moje motívy sú nezištné, ale tomu by neuverila ani moja dobromyseľná mamka. Pohovory s nimi sa napokon ukážu ako najväčšie sklamanie. Nedokážem si medzi tými, čo prídu, nájsť jednu spoločnú črtu či charakteristiku. Niektorí vyzerajú dobre, iní nie. Niektorí majú peniaze a ďalší sú na mizine. No väčšinou sú dosť fajn. Nepodariť sa mi odhaliť nijakú veľkú Fizzinu záhadu, fascinuje a mátie ma rovnako, ako keď som začal. Nakoniec do skupiny A pridáme istého Evana Younga. Chvíľu mi trvá, kým pochopím, že je to chlap, ktorého Fizzy spomínala na našom prvom stretnutí. Ten s tým príšerným tetovaním Barta Simpsona.

On už zjavne pokračoval v živote bez Fizzy – vrátil sa do školy, aby získal inžiniersky titul, a pokiaľ nesedí v učebni, pracuje na polovičný úväzok ako barman v jednej malej kaviarni. Evan je atraktívny, očarujúci a – presne ako Fizzy povedala – neuveriteľne milý. Na svoju bývalú priateľku nemá jedného zlého slovka, iba ju ospevuje.

Nemôžem sa dočkať, ako sa zatvári, keď ho zbadá. Určite budem mať nutkanie zašepkať jej do slúchadla: „*Ay, caramba.*“

Do konca pracovného dňa sa nám podarí zúžiť výber na siedmich chlapov a priradiť každého do jednej z najlepšie hodnotených kategórii Fizziných archetypov, až na jedného: Pána Chrumkavého.

Zostáva nám už iba posledných chlap – Nick Wright. Po celodennom čakaní musí byť rovnako unavený ako my, ale vojde s trochu hanblivým, no žiarivým úsmevom. Podľa papierov meria meter deväťdesiat a váži osemdesiatdva kilogramov, má rád basketbal a vedie malú veterinárnu kliniku v Orange County. A naozaj vyzerá, akoby práve vyskočil zo stránok jedného z Fizziných románov. Dnes sme videli už veľa fešákov, ale keď Nick prejde dverami, Brenna aj Kathy zreteľne zalapajú po dychu. Zopakujeme štandardné otázky a on pozná všetky správne odpovede. Bol zasnúbený, ale skončilo sa to, keď sa ona chcela odsťahovať do zahraničia a on mal pocit, že svojim zamestnancom a pacientom dlhuje, aby zostal. Má štyroch mladších súrodencov a podľa neho manželstvo je to jediné, čo mu v živote chýba. Popri kriminálnych seriáloch z dielne BBC štrikuje, aby sa po dlhom stresujúcom dni odreagoval. Houston, práve sme našli Pána Chrumkavého.

„Nick, čo podľa vás muži hľadajú u svojich partneriek?“ kladiem poslednú otázku.

Zapichne pohľad do stola, usmeje sa a práve v tej chvíli sa v ňom mieša plachosť s akýmsi krížencom Chrisa Evansa a Pierca Brosnana z čias Bondoviek, ktorý vznikol kdesi v laboratóriu... „Väčšina ľudí by asi povedala, že chcú niekoho, s kým budú mať dobrý pocit sami zo seba,“ hovorí. „Lenže ja chcem niekoho, kto ma bude hnať dopredu.“ Oprie sa svojimi krásnymi opálenými a veľmi atletickým predlaktami o stôl. „Moji starí rodičia sú manželia šesťdesiat rokov, a keď starká vojde do miestnosti, starký vyzerá opäť na devätnásť a akoby sa pokúšal pochopiť, ako to, že najkrajšie dievča zo školy venuje svoj čas práve jemu.“ Zasmeje sa. „To chcem. Chcem byť blázon do tej

ženy rovnako v osemdesiatke ako v tridsiatke. Chcem, aby sme boli spolu a iba cítili... radosť.“

Uvažujem, ako je to možné, ale v tomto okamihu mi to konečne pripadá skutočné. Šou sa začne, Fizzy sa stretne s týmito chlapmi, bude s nimi chodiť a ak sa všetko naše úsilie zúročí, zožne úspech. Fizzy sa zaľúbi, ja si udržím robotu a budem môcť zostať v San Diegu.

Keď sa znovu preberiem v súčasnosti, všetci stoja. Kathy vypravádza Nicka a zavrie za ním dvere. „No doriti,“ hlesne a oči má od úžasu doširoka otvorené. „Ten bolo skvelý, však? Ako môže byť taký úžasný?“

„Pochybujem, že za celý čas, kým rozprával, som čo i len žmurkla,“ nadchýna sa Brenna, postaví sa a prejde okolo stola. „Viete si ho predstaviť na obrazovke s Fizzy?“

„Vieš si ju prestaviť s Daxom? Alebo Evanom? Alebo Isaacom?“ nadhodí Kathy. „Ešte nikdy som nevidela reality šou s takouto skupinou ľudí.“ Otočí sa k Rory. „Máme už aj ich výsledky z DNADua?“

Rory prikývne. „Všetci sú zatriedení do kategórii. Máme tu širokú paletu.“

„Všetci mi pripadali takí... čo ja viem... skutoční,“ zamýšľa sa Kathy. „Úprimní, chcem povedať.“

„Ak sa Fizzy nevydá za jedného z nich, tak ja určite.“ Brenna sa obráti na mňa. „Connor, toto by naozaj mohlo byť niečo veľké.“

Rory stále hľadí na dvere, cez ktoré vyšiel Nick. „Mala som isté pochybnosti, ale... myslím, že by sme to naozaj mohli zvládnuť.“

Majú pravdu, pomyslím si. Kúsky skladačky začínajú do seba zapadať a ak ma intuícia neklame, naozaj by to mohlo byť dobré.

Mám presne to, čo som chcel. A nemôžem z toho obviňovať nikoho iného, okrem seba.